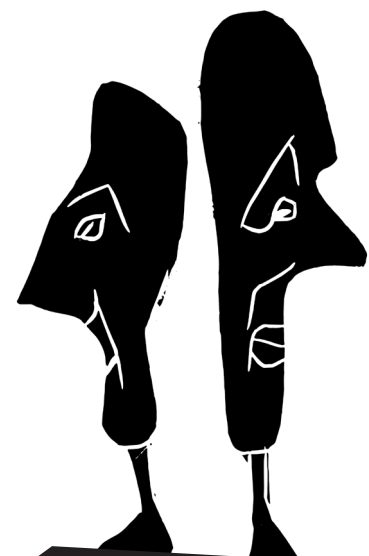

Ana Naletilić Ivanković, rođena 23. travnja 1994. godine, diplomirala je na Akademiji likovnih umjetnosti u Širokom Brijegu 2018. godine, na odsjeku grafike u klasi Igora Dragičevića. Do sada je imala pet samostalnih izložbi i sudjelovala na brojnim skupnim izložbama u Bosni i Hercegovini te Hrvatskoj. Od 2025. godine radi kao asistent na odsjeku grafike na Akademiji likovnih umjetnosti u Širokom Brijegu. Na istoj akademiji, od 2023. godine, pohađa doktorski sveučilišni studij ARS SACRA. 2018. godine osvojila je prvu nagradu za idejno rješenje u projektu Stvarnog poslovnog slučaja, u suradnji s Općinom Široki Brijeg i Akademijom likovnih umjetnosti u Širokom Brijegu, pod pokroviteljstvom EU ProLocal projekta.

FRANJEVAČKI
MUZEJ I GALERIJA
ŠIROKI BRIJEG

UMJETNIČKA GALERIJA
BOSNE I HERCEGOVINE

29. 4. – 17. 5. 2025.

Otvorenje: 29. travnja 2025. u 19 sati

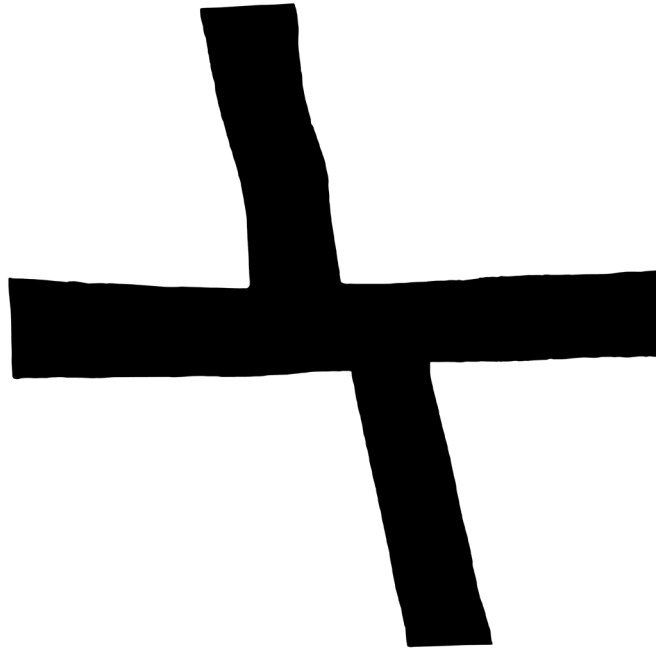
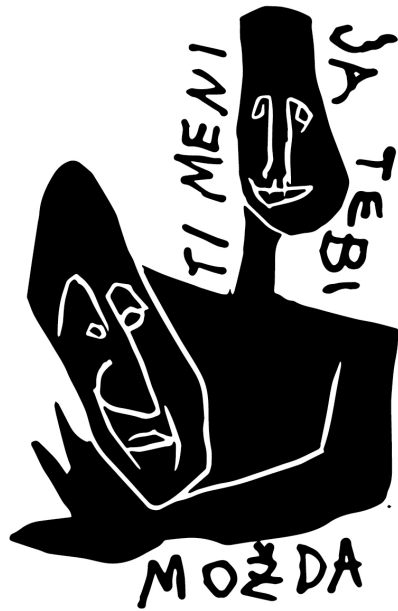
Nakladnik:
Franjevački muzej i galerija Široki Brijeg
Za nakladnika: fra Ivan Marić
Predgovor: Beat Čolak
Oblikovanje i priprema kataloga: Ana Naletilić Ivanković
Tisak: SUTON, Široki Brijeg
Godina: 2025.
Naklada: 150 primjeraka

+387 (0)39 702 922
franjevacka.galerija@gmail.com
<https://fmg-sb.com/>

ANA
NALETILIĆ
IVANKOVIĆ

OSJEĆAM,
NIŠTA MI
NE PROMIĆE

Slagalica fragmenata egzistencije

Zaključiti određeno poglavlje te izložiti sebe i vlastito skrovito stvaranje tumačenjima čin je zrelosti i potvrda vjere u dostatnost onoga što jesmo u određenom životnom trenutku. Vratiti se u prošlost te osvijetliti i produbiti komadić onoga što je neminovno upisano u našu trenutnost čin je hrabrosti i ljubavi prema svakom koraku putovanja.

Nastao kao diplomski rad – dakle na pragu (i)stupanja u samostalnost i jednakost, koje uvijek podrazumijeva i stanovitu zebnju i nesigurnost – ali prema svojoj prirodi vremenom neodređen, ciklus grafika Ane Naletilić Ivanković sadrži sve elemente zreloga likovnog jezika. Iako velikim dijelom sveden na liniju i plohu te na osnovni kontrast crne i bijele boje, njezin reducirani likovni izražaj nadomjestak za prividnu jednostavnost pronalazi u slojevitosti značenja.

Likovne prikaze kao primarne nositelje emocije na grafikama često prate riječi i rečenice – upisane misli – kao nositeljice značenja, koje ponekad djeluju kao objašnjenje, a ponekad kao novi vid tumačenja.

Životna epizoda u kojoj su nastale grafike suštinski je urezana u matricu i jasno se reflektira u otiscima. Grafika *Moja verzija priče* simbolički sažima i tumači druge fragmente cjeline te formatom podsjeća na čvrsti monolit u koji je uklesan rukopis umjetnice, a iza kojega se skrivaju preostali komadići rascjepkane poruke. Oni su naoko nasumice raspoređeni u kompoziciji koja ih objedinjuje i kojoj oni daju

značenje, dok ih promatrač treba i asocijativno povezati, tražeći i pronalazeći u njima smislenu potpunost i uvijek individualiziranu poruku.

Izmjenom horizontala i vertikala, izjava i pitanja, smjera i veličine oblika i slova umjetnica promatrača potiče na interakciju i aktivan odnos, kako u intelektualnom tako i u fizičkom smislu. Kao u svojevrsnoj metafori života i svega što u životu činimo, da bi se detalji sagledali i razumjeli u potpunosti ponekad je potrebno približiti se, uroniti u sadržaj, povezati riječ i oblik, upiti emociju te ponekad čak prilagoditi stav tijela radi lakšeg čitanja. Nasuprot tome, da bi se vidjela cjelina potrebno je udaljiti se i pogledati mozaičnu strukturu s distance – poput vremenskog odmaka ili ptičje perspektive – koja općim dojmom otkriva težnju, a ne nužno manjkavosti ili pretjeranosti.

Čovjekova zaokupljenost djelovanjem uz zanemarivanje ili odgađanje jasnoće smisla, pozicija individue u široj zajednici, društvene konvencije, ispravnost i motivacija postupaka i odabira – te mnoga druga – pitanja su koja umjetnica jasno iznosi pred promatrača, ali za njih ne nameće vlastite odgovore. Jednako kao što pitanja postavlja drugima, tako svojim grafikama pita i istražuje sebe. Da bi u djela unijela nelagodu i neizbježnu nejasnost koju proces traganja za odgovorima podrazumijeva, Ana Naletilić Ivanković gustoću i težinu linoreznog otiska pretvorila je u

plodnu emocionalnu podlogu, a mekoću i podatnost materijala iskoristila za poigravanje, prenaglašavanje i deformaciju oblika. Čovjekova neautentičnost tako je simbolički prokazana licima koja snažno podsjećaju na maske, izbjegavanje smisla i pribjegavanje pretjeranoj akciji kao zaštitnom mehanizmu otkriveni su prenaglašenim rukama – često klonulima od umora – dok prsti poput kandži prijete raskidanjem zaštitne opne fragmentirane zbilje koju sami biramo i stvaramo te suočavanjem s cjelovitom prirodom naše egzistencije.

Kreativna vizija iz koje je nastao grafički ciklus umjetnice proizišla je iz dubokog promišljanja društvenih dinamika i uloge individue unutar njih. Zaključujući poglavlje usmjerenog i vođenog istraživanja, umjetnica je radovima posvjedočila zrelost, samostalnost i spremnost za otvaranje novih stranica i stvaranje autentične priče, za koju je sjeme već posijala ovim radovima. Usto je oživjela složene narative ljudske egzistencije i introspektivne refleksije, koji poput kamena temeljca stoje kao čvrsti oslonac budućem stvaranju.

Beat Čolak